

EP00

กลุ่ม : ไม่ได้ดั่งมันดั่งเอง (4)

Jenny : พวกมึงงง

Jenny : คินนี่ออกล่ากันเถอะ

Jenny : กูอยากไปเที่ยว

Jenny : คอมันแห้งจ้ำ

Vivian : มึงไปชวนคนอื่นเลยอีเจน

Jenny : มึงไม่ไป?

Vivain : กูแต่งหน้าแป็บ

Jenny : 555555 อีห่า @Dome สุดหล่อค้ำ ออกใหม่มึง

Mine : ใต้โดมเมียหวงฉิบหาย เจ็ดวิไม่ให้ออกหรือ

Mine : ใจพ่อบ้านใจกล้า @Dome ออกไม่ออก

‘โดม’ หยิบโทรศัพท์ที่วางอยู่บริเวณหัวเตียงมาดูแชตที่แต่งไม่หยุดด้วยความหงุดหงิด ร่างโปร่งย่นตัวเองขึ้นมาจากเตียงทั้งที่เอวยังปวดระบมไปหมดจากบทรักอันดูเด็ดที่เกิเกิดขึ้นเมื่อครู่

เสียงน้ำในห้องน้ำที่ตกระแทกพื้นกับเสียงฮัมเพลงที่ลอยมาทำให้โดมมองบน สงสัยแฟนเขาจะอาบน้ำนานฉิบหายแน่วันนี้ไม่ใช่อะไรนะ มัวเปิดคอนเสิร์ตแบล็ก핑크 รับบทเป็นลิซ่า How you like that อยู่แน่นอน เขาก็รอไปเถอะ!

เขาเลื่อนนิ้วอ่านแชตที่เพื่อนอีกสามคนกำลังรัวข้อความกันอย่างสนุกสนานด้วยความละเหยใจ

โดมเสยผมสีน้ำตาลอ่อนซึ่งเป็นสีเดียวกับบันยันตาขึ้นไป กลุ่มของเขามีสมาชิกทั้งหมดสี่คน ผู้ชายสองคนคือเขากับไอ้ ‘มาย’ และผู้หญิงอีกสองคือ ‘วิเวียน’ กับ ‘เจนนี่’

ส่วน ‘เจ็ดิว’ ที่ไอ้มายมันแซวเขาไม่หยุดว่าทำให้เขากลายเป็นพ่อบ้านใจกล้า ก็คือชายหนุ่มหน้าสวยวัยยี่สิบเจ็ดปีที่เป็นเจ้าของ Dwight Nails & Spa ร้านทำเล็บและสปาชื่อดังที่อยู่แถว ๆ มหาวิทยาลัยที่เขาเรียนซึ่งโดมไปตามจีบมาเป็นแฟนเพราะหลงความสวยและรอยยิ้มนางฟ้าที่มาพร้อมลัทธิสองข้างของพี่มัน

ความสัมพันธ์ของเขากับเจ็ดิวเริ่มต้นเมื่อสองเดือนที่แล้ว และสิ่งที่เขายังไม่ได้บอกเพื่อนจนถึงทุกวันนี้เพราะน้ำตามันหลังอยู่ข้างในก็คือ...

เจ็ดิวของพวกมึงไม่ใช่เมียกู...

เขาเป็นผัว...

ใจผมสลายเป็นผุยผงเลยอะมุง

| EP01 |

แม้ว่าใจของโตมจะเจ็บปวดเหมือนเหล็กเป็นชิ้นเล็ก
ชิ้นน้อยนับล้าน พร้อมกับศักดิ์ศรีของเขาที่ป่นปี้ไป เขาก็สูดลม
หายใจลึกแล้วพิมพ์ตอบเพื่อนไปในกลุ่ม

Dome : กฎามแจ้ก่อน

Dome : เดี่ยววงอนกู

Dome : เหนื่อยต้องมาง้อ

Mine : ควาย อวดเมีย

Mine : คนสวยงอนก็สวย

Mine : เจริญหูเจริญตา นาง้อ

โตมกลอกตาเป็นเลขแปดประมาณแปดรอบตอนอ่าน
ข้อความไ้ไ้มาย เขาอยากจะทำฟ้อล่อแม่มันขึ้นมาในวินาทีนั้น แต่

ก็เก็บกลิ่นความไม่พอใจลงไป

Dome : ลองมาเป็นกุสั๊กวัน

Mine : ผู้ชายครึ่งโลกอยากนอนกอดคนสวยเหมือนมิ่ง

“เหอะ...” โดมหัวเราะแตกตื่นไ้มาอยู่เ็นลำคอ นอนกอด
ท่าอะไร อีเจ๊มันไม่เคยนอนเฉย ๆ เสียหน่อย มันจะทั้งลูบ ทั้งรัด ทั้ง
กระแทกจนมิ่งนอนน้ำตาไหลไม่หยุดต่างหาก!

Jenny : โดม กูไม่นึกเลยว่ามิ่งจะเป็นพ่อบ้านใจกล้า

Jenny : คุณกันด้วยปากไม่ได้ก็เปย์ไปเลยจ้า

Jenny : มิ่งมันสายเปย์อยู่แล้ว

Jenny : ถามเจ็ดิวเลย อยากได้ไหม ซาแนลอะเดี๋ยวดอยไป
ใหม่ ขอไปกับเพื่อนวันนึง เดียวเจ็ก็ใจอ่อน

Vivian : นั่นดี ปอดแหกเพื่ออออ

Vivian : อย่าให้ฐานะเสดถึประจำกลุ่มต้องมัวหมอง

Vivian : แสดงความอัลฟาจำฝูงของมิ่งออกมา!

อัลฟาเตี้ยมันดี!

โดมอยากจะชักดิ้นชักงอเหลือเกิน เขาก็มีหน้าไปเปย์
อะไรเจ็ดิวมันอีก มันรวยกว่าเขาตั้งเท่าไร ทุกวันนี้แทบจะเกาะมัน
กิน ก็ช่วงจับกันเขาเอาใจมันโคตรหนัก เออะอะรูดบัตร์ เออะอะรูดบัตร์
กลัวคนสวยเขาหาว่าใจไม่ถึง ตอนนีพ่อด่ากราดแล้วก็ยึดบัตร์คืนไป
แล้ว มาซาแนลอะไรก่อน!

Dome : ไว้ค่อยว่ากันนะ

Dome : เดียวกูบอกอีกที

โดมไม่รอให้เพื่อนมารุมด่าต่อให้ท้อใจ เขาวางโทรศัพท์ไว้ข้างหัวเตียงแล้วล้มตัวลงนอนมองเพดานด้วยความสิ้นหวัง พลิกไปพลิกมาอยู่หลายครั้ง เจ็ดนิ้วไม่ออกมาจากห้องน้ำเสียที่ เขาก็ชักจะง่วง เพราะยังเพื่อยอยู่ เลยผล็อยหลับไปตอนไหนไม่รู้

“ฮะ...”

โดมมาตื่นอีกทีตอนรู้สึกเสียว ๆ ในช่องท้อง เขาเลยลืมตาขึ้นดู แล้วก็ต้องพบกับภพน่าสะพรึงกลัว เรียวขาข้างหนึ่งของเขาพาดอยู่บนบ่าของเจ็ดนิ้ว ส่วนอีกข้างพาดอยู่บนข้อพับแขนของเจ้าตัว โดมบิดเอวเร็ว ๆ ตอนที่นิ้วเรียวสอดความเข้ามาในโพรงรักหนีบแน่น จังหวะการครูดขี้ทำให้เขาแ่่นกายขึ้นจากเตียง คิ้วแขนเข้มนไว้แน่น

“อ้า...ทำอะไร ออย่า...”

“ขอโทษค่า ขอโทษ เจ้เอาออกให้ไม่หมด ให้เจ้เอาออกให้ก่อนน้ำ เด็กดี”

น้ำเสียงอ่อนหวานรับกับหน้าตาสวย ๆ ตรงกันข้ามกับนิ้วที่ขยับอยู่ข้างในตัวโดมเพื่อเอาน้ำรักรอกออกมาให้มาก ๆ เขาซ่อนตาสันมองคนที่กึ่ง ๆ จะทาบร่างเหนือตัวเขา เห็นเจ็ดนิ้วอยู่ในชุดคลุมผ้าซาตินสีแดงสุดเซ็กซี่ตัดกับผิวขาวเนียนของเจ้าตัวสุด ๆ

โดมใช้ชีวิตมาบนโลกนี้ตั้งยี่สิบเอ็ดปี ไม่นึกเลยว่าวันหนึ่งเขาจะมีแฟนสวยแบบที่ใครก็ต้องอิจฉา ตราบใดที่ไม่รู้ว่าสถานะของเขาบนเตียงข้างตกเป็นรองเหลือเกิน อ้าก!

“เจ้...เสียว พอแล้ว...ฮะ...”

“เอาออกไม่หมดน้องโดมก็ปวดท้องลึคะ น่า อย่าดีอะ ทน นิดเดียวคะ เหมือนมดกัด”

“เจ้...อีก...ไปหลอกควายเถอะ”

“น้องโดมพูดกับเจ้ดี ๆ สิ เจ้ไม่ค่อยใจนะ” พูดจบก็ทำหน้าน้อยใจ นัยน์ตาคู่สวยคล้ายกับจะมีน้ำเอ่อคลอ แต่น้ำก็กระแทกต่อไปจน เหววของโดมสั้นเต็ม ส่วนสีหน้าเกิดมีอารมณ์ขึ้นมาทั้งที่ตอนแรกมัน ก็ยังไม่มี ทีนี้เจ้ก็ทำหน้าที่หิวขึ้นมาทันที เขามีสมาธิมารูดจนโดม กระตุกมือเท้าหงิกงอไปหมด

“เจ้ โดมจะไม่ไหวแล้ว อ้อ...ไว้ชีวิตโดมเถอะ”

คนสวยหัวเราะคิกคักตอนที่เด็กหนุ่มร้องขอชีวิต แหม เขาก็ ไม่ได้ใจร้ายกับเด็กมันขนาดนั้นเสียหน่อย

“อะ ๆ เจ้ไม่ทำหรอก แต่น้องโดมมีอารมณ์แล้วนะ เจ้หยุด ตอนนี้นั้นจะดีเหวอ”

คำถามนั้นทำให้โดมมองแฟนคนสวยตาขวาง...

ถ้าไม่ไปลูบ ไม่เอานิ้วมาล้วง จะมีอารมณ์ใหม่ละ!

โธ้ย! ตอนนั้นตาถูกเป็นอะไรเนีย ถึงไม่เห็นว่่าภายใต้รูปร่าง สูงโปร่งรับกับผิวเนียนละเอียดไปทั้งตัวและรอยยิ้มใจละลายเหล่านี้ มันมีปีศาจจอมลามกซุกซ่อนอยู่!

พอเห็นสีหน้าจะร้องให้ของโดม คนเป็นพี่ก็ยอมผละออกไป นั่งไขว่ห้างอยู่ข้างเตียงแล้วเอาทิชชูเปียกมาเช็ดมืออย่างไม่รีบร้อน ส่วนโดมก็รีบเอาผ้าห่มมาคลุมตัว

“แน่ใจหรือว่าจะทำเอง” นัยน์ตาเรียวสวยเหลือบมองโดมอีก รอบ โดมจึงรีบตอบลະล้าละลั๊ก

“เออ ๆ โคมทำอะไรเอง โคมจะทำเอง เจ็อย่าลำบากอีกเลย ตั้งแต่ เจมีโคม เจ็ก็ไม่ได้ทำอะไรอีกเลย กลับไปทำอะไรเอง”

ทำอะไรที่โคมพูดถึงไม่ใช่การทำอะไรให้ลูกค้า แต่เป็นการทำอะไรให้ตัวเอง ปกติเล็บตัวเองจะสวยฟาดตลอด จนพอมาคบกัน เจมีมันก็เหลือแค่แต่งหน้า everyday look หวาน ๆ กับเสื้อผ้าแนวพลั่ว ๆ สีสันซับซ้อนให้ยิ่งดูแพง โดยเว้นการทำเล็บที่รักที่สุดเอาไว้

“ไม่ได้หรอก” เจ็ดดวงนี้ทั้งห้าออก หลบตามองเล็บตัวเอง ที่ตัดเรียบร้อยสั้นกุด ตะไบจนไม่เหลือความคม “ไม่มันเวลาเจ็ล้าง ให้น้องโคม น้องโคมก็เจ็บสิคะ”

โคมทำหน้าที่ตอนได้ฟัง...

นี่ขนาดเจมีนปราณี่ไม่ทำต่อ แคฟังเขาก็เสียท้องแล้ว!

สวรรค์ โลกนี้ต้องบ้าไปแล้วแน่ ๆ!

ตอนไปจับเจ็ดดวง โคมมั่นใจในความหล่อและรูปลักษณ์ของตัวเองพอสมควร เขาสูงร้อยเจ็ดสิบแปดเซนติเมตร รูปร่างสมส่วน กล้ามเนื้อทุกส่วนงดงามได้รูป เข้ายิมและทำแพลงกิ้งไม่เคยขาดจนได้หน้าท้องแบบเลขสิบเอ็ดสุดเร้าใจมาครอบครอง เวลาเดินอยู่ที่มหาวิทยาลัยเขาเป็นที่หมายปองของสาว ๆ มากมาย

บอกตามตรง โคมก็ไม่เคยคิดว่าตัวเองจะชอบผู้ชายมาก่อน จนกระทั่งเพื่อนเขาไปทำอะไรที่ร้านเจมีน ตอนที่เขาเห็นเจ็ดดวงนี้ ไขว่ห้างทำอะไรให้ลูกค้าอยู่ แพขนตาเรียงตัวสวยกับแก้มฉ่ำ ๆ รวมถึงริมฝีปากสีพีชนั้นก็ถึงกับทำให้เขายืนเหม่อมองอยู่นาน ยิ่งตอนเจ็ดดวงเก๋ยเส้นผมข้างแก้มไปทัดหู โคมก็รู้สึกเหมือนเขาจะหยุดหายใจ

ถึงตอนยืนเจ็จะสูงกว่าเขานับสิบเซ็นต์ก็ไม่มีปัญหา เพราะเขามั่นหน้าว่าความสูงไม่มีผลในที่ราบ...

เพิ่งมารู้ว่า มีหนักมากตอนที่เจ็มนัดต้องการทำยื่นแล้วเขา
ต้องเขย่งจนเกร็งไปทั้งน่อง!

ความปวดที่โดมสร้างมาจึงมีไว้ใช้กับสายตาคนภายนอกที่ไม่รู้
เรื่องราวอย่างเดียวนะ!

ตอนรู้ว่าไฟไม่ตรงกัน รักแค่ไหนใจโดมก็อยากไป เพราะเขา
ไม่ยอมรับให้ใคร...

ใครใช้ให้คนสวยขาทั้งตัวลงกอดแข่งกอดขาห้องห่มร้องไห้
จะเป็นจะตายใส่เขา

โดมแพ้น้ำตาคนสวยราบคาบ สุดท้ายเลยต้องโดนคนสวยแค้น!
เวรที่สุด!

“เจ้าไปล้างมือก่อนสิ เดี่ยวโดมจะใช้ห้องน้ำ”

โดมเปลี่ยนเรื่องคุยไม่ให้เป็นเรื่องสองแง่สองง่ามอีก ต่อให้รู้
อยู่แกใจว่าอ๊อเจ็มนะดึงเข้าเรื่องแบบนี้ได้ทุกทีก็ตาม

“แนใจนะว่าจะไม่ให้เจ้าทำให้เนี่ย จั๊นจะมีเจ้าไว้ทำไมคะ มีแฟน
เขาไม่ช่วยตัวเองนะคะ เขาต้องให้แฟนทำให้ถึงจะฟิน”

ดูมันดี...

มาดูแม่!

ณ จุดจุดนี้โดมอยากให้อ้อมายที่ชอบขึ้นชมอ๊อเจ็มนักหนาจะมาเห็น
มันที่สุดเลย สัสอ๊อ ใจละ คนสวยขาของมึงจ้องแต่จะแค้นกู เชี่ย!

ภายในใจนั้นโดมเก่งกาจเหลือแสน แต่เขาไม่เคยสู้่อ๊อเจ็มนะได้
ในความเป็นจริง และไม่ยอมกลองเวลามันโกรธด้วย เพราะมักจะ
ตามมาด้วยสารพัดอุปกรณ์ทรมานเขาราวกับอยู่ในหนังสือ *50 Shades of Gray* จึงต้องยืมเจ็มนกลับไป

“เค้ามีเจ็เพราะเค้ารักเจ็ใจ เค้าไม่ได้มีเจ็ไว้บำบัดความใคร่นะ”

“ไม่เป็นไร น้องโดมไม่ต้องนึกถึงความรู้สึกของเจ้เลย คิดซะว่าเจ้เป็นอิตัวก็ยังได้ มาสิ ขึ้นมาบนนี้” อีเจ้ตบหน้าขาตัวเองรัว ๆ และคำพูดของเจ้มันก็ทำให้โดมถึงกับถอนหายใจพรี๊ดด้วยความอ่อนอกอ่อนใจ

อีเหี้ยเอ๊ย! กูปวดหัวมากนะ!

“ไปล้างมือได้แล้ว เร็ว ๆ โดมเหนื่อยแล้ว” โดมยังยืนยันว่าจะไม่มีการเย็บกันเกิดขึ้นอีกยก

เจ้ดีวได้ยินก็ทำหน้างอน ๆ พร้อมกับบีนปากใส่ แต่ก็ยอมลุกขึ้นสะบัดก้นเดินเข้าห้องน้ำไปล้างไม้ล้างมือให้สะอาดค่อยเดินกลับมา นั่นแหละ โดมถึงได้ลงจากเตียงไปจัดการตัวเองและอาบน้ำอาบท่าเปลี่ยนเสื้อผ้าให้สบายตัวเสียที

พอได้ล้างเนื้อล้างตัว โดมก็อารมณ์ดีขึ้นแล้ว เขาเดินไปหาคนที่นั่งอ่านอีแมกซันเกี่ยวกับแฟชั่นจากไอแพดอยู่ด้วยใบหน้าสวย ๆ เหมือนปกติ โดมแอบยิ้มตอนเห็นเสื้อยหน้าด้านข้างของเจ้ดีว ไม่ว่าจะปกกันแก้มเนียนหรือแพขนตา

สวยไม่ไหวแล้ว แฟนกูนี่มันสวยจริง ๆ!

เขายื่นมือไปลูบเส้นผมที่ยาวระด้นคอของเจ้มันเล่น ๆ เจ้มันก็ทำเป็นเปี้ยวตัวหลบ

“มาจับอะไรคะ คนเขาเป็นลูกมีพ่อแม่มีแม่ นะคะ สิ้นสอดล่ะ”

“ยังจะกล้าถามหาสิ้นสอดทั้ง ๆ ที่มันสอดใส่เขาตลอดอีกนะ!

“เออ ไม่จับละ” โดมทำท่าจะขยับไปนั่งที่โซฟาอีกฝั่งอย่างประซดประซัน เท่านั้นแหละ คนที่ป้ายเปี้ยวใส่เขาเมื่อกี้รีบยื่นมือมาคว้าเอวโดม ลากเข้าไปให้นั่งติดกับมันจนแทบจะถึงสู

“เจ้ล้อเล่น ทำไมน้องโดมต้องคิดเป็นจริงเป็นจังอยู่เรื่อยเลย”

“ไม่ได้คิดเป็นจริงเป็นจัง แค่มั่นไส้ที่เจ็ดจจริตอะ” โดมด่า ออกไปตรง ๆ เจ้มันเลยยิ่งทำหน้าอง แต่งอนแล้วก็ยังสวย โดมก็ ยังอมยิ้มอยู่ตามประสาคนคลั่งของสวย ๆ งาม ๆ

“เวลาที่เจ้ไม่พูดอะไร เจ้สวยที่สุดเลย” ไม่พูดเปล่ายังลูปหน้า ลูปแก้ม จนดิ๋วได้ฟังแล้วทำหน้าแปลก ๆ

นี่เมียเด็กมันชมเขาหรือหลอกด่าเขาอยู่ คนสวยไม่เข้าใจ!

เอาเถอะ ยังไงความสัมพันธ์ของเขากับน้องก็จิกเปียกันตลอด ไม่ใช่เรื่องใหญ่ก็ปล่อยให้ปากดีไป ซ่า ๆ ไว้ เกินลิมิตเมื่อไหร่ค่อยเอา อะไร ‘ยัดปาก’ ให้เจียบ

“น้องโดมก็น่ารักตอนไม่พูดเหมือนกันคะ น่ารักตอนคราง” พูดจบดิ๋วก็ยิ้มหวานยิ่งกว่าน้ำผึ้งเดือนห้า ลักยิ้มบนแก้มเนียนชวน ให้ใจละลาย ผิดกับโดมที่คราวนี้เป็นฝ่ายหน้าหงิกนิด ๆ

“เจ้เพลา ๆ ลงบ้างนะ ใส่อะไรอย่างนี้อะ”

“ค่า ๆ จะเพลาให้หะคะ” เจ็ดดิ๋วปิดสวระให้พันตัวมาก โดมก็ เลยรู้ว่าอ๊อเจ้มันไม่ทำอย่างที่พูดหรอก

“ให้มันจริงละกัน แล้วนี่หิวไหม จะได้ทำอะไรให้กิน”

โดมถาม เพราะหน้าที่ทำกับข้าวกับทำความสะอาดห้องเป็น ของเขา ซักผ้ากับล้างจานเป็นของอ๊อเจ้ แล้วตั้งแต่โดมทำให้กิน เจ้มัน ก็จะไม่กินข้าวนอกบ้าน จะไม่สั่งอะไรมาถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ จะ ต้องหิวท้องรอเขามาทำให้แตกทุกวัน!

ลั่นอ๊อเจ้มันต้องแปลก ๆ แน่ โดมก็ว่าอาหารของเขารสชาติ ไม่ได้อร่อยไม่รู้ลิ้มขนาดนั้นนะ แค่กินได้ไม่ถึงขนาดอยากจะกินซ้ำ ทุกวันทุกวันเสียหน่อย เขายังสงสัยอยู่เลยว่าแบบ...ทำไมวะ

“หิวแล้ว อยากกินมะกะโรนีกึ่ง ทำให้กินหน่อยค่า สุดหล่อ”

“มะกะโรนี่อีกแล้ว กินทุกวันเลยไม่เบื่อเหรออ” โดมถามอย่าง
งุนงง ทำให้กินก็ได้นะ แต่เขาก็มีปัญญาทำเมนูอื่นนะเว้ย

“ก็เหมือนที่เจ้เอาน้องโดมทุกวันไง เจ้ก็ไม่เคยเบื่อ มะกะโรนี่
ก็กินซ้ำ ๆ ได้ค่า อร่อยทุกยก เอ๊ย ทุกจาน”

คำตอบของเจ้ดิวทำให้โดมมองบนทันที

“เฮ้อ!” โดมจงใจถอนหายใจออกมาเฮือกโคตรใหญ่ เพื่อว่า
เสียงถอนหายใจอันหวนหงอกของเขาจะลอยไปเข้าสมองที่มีแต่อสุจิ
ของอีเจ้มันบ้าง แม่! คนอะไรสนใจแต่เรื่องเย็บ! เย็บจนกูนึกว่าชาติ
ก่อนเคยเกิดเป็นที่เย็บกระดาษ เห็นยึดติดกับค่านี้อัง!

“ทำไมน้องโดมถึงทำหน้าที่แบบนั้นล่ะคะ ทำไมถึงถอนหายใจ
ใส่เจ้คะ ไซซี่ น้ำพริกถ้วยเก่ามันก็อย่างนี้แหละ สวยแค่นั้นได้บ่อย ๆ
ขึ้นมาก็เบื่อไซ้ใหม่คะ”

เจ้ดิวตัดพ้อเล่นใหญ่รัชดาลัยเรียเตออร์มากจนโดมต้องปาด
เหงื่อ เขาลุกขึ้นจากโซฟาพร้อมกับยืนขึ้น

“โดมไปทำมะกะโรนี่ให้เจ้ก่อนนะ”

อยู่กับเจ้ดิวต้องทำนิสัยรับรู้ไม่รับเก็บเข้าสู่อย่างเดียว เพราะ
แม่มาทุกอย่าง ไม่ว่าจะน้อยใจเก่ง ตัดพ้อเก่ง น้ำตาคลอเก่ง กูอยาก
จะบ้า!

ทะเลาะกันขึ้นมาที่ โดมพุดผิดหูหน่อย อีเจ้เงินอร้องให้จน
หลับคาหมอน ต้องให้เขารู้สึกยังไง เหมือนเขาไปปรังแกจิตใจอัน
บอบบางของมันก็ไม่ปาน

พอดิวเห็นคนน้องเดินหายไปนคร้ว สีหน้าน้อยใจเหมือนจะ
ขาดใจก็หายไป เหลือแต่รอยยิ้มเอ็นดูสุดชีวิตเท่านั้น เขาลุกขึ้น
เตรียมจะเดินตามไปฝ้าเมียเด็กทำอาหารให้กินบ้าง เพราะเขาชอบ

คุณ้องโดมใส่ผ้ากันเปื้อนยืนทำกับข้าว เด็กอะไร แค่วางตะหลิวอยู่
หน้ากระทะยังเขັกซี่ ทำให้เขามองแล้วแข็งได้ น่าขยี้ดีจริง ๆ!

ติ๊ง! ติ๊ง! ติ๊ง!

เสียงข้อความเข้าจากโทรศัพท์ของน้องโดมที่วางอยู่บนโต๊ะ
ทำให้ดิวยากรู้ว่ายากเห็นมากขึ้นเรื่อย ๆ จากที่ตอนแรกเขาทำเป็น
ไม่สนใจด้วยอยากให้น้องมีอิสระในการใช้โซเชียลมีเดียตามปกติ ใคร
ใช้ให้มันแจ่มเตือนไม่หยุดขนาดนี้ละ เขาก็อยากเผือกจัดเลยนะสิ

มีใครส่งข้อความหารูปหล่อของเขานักหนา ผู้หญิงที่ไหนหรือ
เปล่าเนีย!

“...”

ดิวดัดสินใจแค่ชะโงกหน้าไปดูแบนเนอร์ข้อความที่แจ่มเตือน
พอให้หายสงสัย เพราะเขาไม่อยากหยิบมาดูตรง ๆ แต่บนหน้าจอก็
โชว์แค่สัญลักษณ์แจ่มเตือนของแอป ไม่เห็นว่าส่งข้อความอะไรมา
อยู่ดี เขาเลยหยิบโทรศัพท์น้องติดมือมาแล้วเดินไปหาโดมในครัว
ตอนนั้นโดมทำอาหารเสร็จไปครึ่งทางแล้ว กลิ่นหอมยั่วน้ำลายของ
อาหารจานโปรดลอยฟุ้งเต็มครัว ทำให้ดิวยลี้มปีติเป็นอย่างมาก

“น้องโดม” เขาเรียกเด็กหนุ่มเสียงหวาน

“ขาเจ้” จะมีบางจังหวะที่โดมพูดคะขากับเจ้มันเพราะรู้สึก
เหมาะกับความสวยงามน่ารักของเจ้มันดี ซึ่งอ๊เจ้เห็นแบบนั้นก็เข้ามา
คลอเคลียเขาด้วยการกอดจากข้างหลังทันที โดยไม่สนใจเลยว่าเขา
กำลังผัดมะกะโรนีกึ่งให้นางอยู่

“เจ้อ่า มันร้อนนะ ขึ้นกระเด็นใส่เจ้จนหน้าแหมนี้หมดสวย
เลยนะ” โดมชูไปอย่างนั้น แต่มือกลับรีบเอาฝ่าหม้อไถ้ ๆ มากันไว้
ให้อย่างเอาใจใส่ การกระทำนั้นดิวกก็เห็นเต็มสองตา เพราะอย่างนี้

ใจ เขาถึงหลงเด็กมันหัวปักหัวปำเลย

เมียที่ทิ้งหล่อ (?) ทั้งเป็นพ่อบ้านแสนดี จะไปหาจากที่ไหนได้อีกถ้าไม่ใช่คนนี่!

ดิวกำลังทำตาเป็นรูปหัวใจใส่เมียเด็กอยู่ดี ๆ เสียงข้อความในโทรศัพท์นั่นเองก็แว้งขึ้นมาอีกจนเขาต้องหยั่งเชิงคนที่กำลังเหมะกะโรนี กู้ใส่จานให้เขาอยู่

“โทรศัพท์นี่เองโดมดั่งไม่หยุดเลยคะ ใครส่งข้อความมากันน่า~”

โดมปิดตา เขาเอาจานมะกะโรนีไปวางบนโต๊ะให้เจ็มนั้น จากนั้นก็แบมือขอโทรศัพท์ที่อยู่ในมือแฟนตัวดี

“เอามา แอบอ่านไปยั้ง” โดมถามเสียงนิ่ง เขาตกลงกับเจ้าวดูโทรศัพท์กันได้ แต่ต้องขอก่อน ห้ามแอบดู ห้ามแอบทำอะไรลับหลัง ซึ่งเจ็มนั้นก็ยังไม่เคยนอกกลุ่มนอกทางมาก่อน โดมเองก็เช่นกัน เขาเลยลองถามดูว่าเจ็มนั้นจะแอบทำผิดสัญญาไหม

“ยังไม่ได้กดเลยค่า” เจ็ดวียืนเอานิ้วชี้มาจิ้ม ๆ กัน รับบทสาวน้อยตัวเล็ก ๆ แสนน่าเอ็นดู “แค่ถามดูเฉย ๆ”

โดมหลุดหัวเราะที่เห็นเจ็ดวิทำแก้มพอง ๆ ออดอ้อน เขาเลยยอมปลดล็อกโทรศัพท์แล้วส่งให้

“อะ เอาไปอ่านเอง”

เจ็ดวิรีบรับไปอย่างระริกกระทันที ก่อนจะทำตาถูกวาวเมื่อเห็นข้อความในไลน์กลุ่มที่เพื่อนชวนโดมออกไปดื่ด้วยกันคืนนี้

“น้องโดมจะไปดี๊เธอ เธอเจ้ไปด้วยสิ นะ ๆ”

โดมหรีตามองอีเจ้ก่อนจะตอบเสียงแข็ง “อย่าแรวดีให้มันมากนักนะเจ้ จะไปส่งผู้ชายเธอ ไม่มีวัน เป็นพ่อใครอยู่ให้มันรู้ชะบ่าง!”

EP02

พอเจอโดมมองด้วยสีหน้าเอาเรื่องเข้าไป เจ็ดวิกก็ทำเป็น
ลูกลี้ลูกลอนใส่เขา ร้อนตัวทกเถียงเสียงสูงปรี๊ด

“อะไรกัน! เจ้ไม่ได้จะไปส่องเสียหน่อย เจ้แค่เห็นน้องโดม
ไม่ได้ไปเที่ยวกับเพื่อนนานแล้วก็เลยบอกให้ไป แต่เจ้แค่อยากไปด้วย
ไงคะ”

“จริงเหวอ” โดมแสดงสีหน้าแบบ ‘เห็นถูกเป็นควายหรือไงอ้เจ้’
ใส่นั่งตัวดีอย่างห้ามสีหน้าไม่ได้

“จริง ๆ ค่า! น้องโดมของเจ้หล่อเลิศ ดีเลิศ หล่อล้ำ ปาฏิหาริย์
ศักดิ์สิทธิ์ อันดับหนึ่งในดวงใจเจ้เลย จะมีใครมาแทนที่น้องโดมได้
คะ!” อี้เจ้ชื่นชมโดมแบบร่ายยาวเสียจนโดมรู้สึกได้ถึงความสะดวก
ที่แผ่ออกมาพร้อมกับการจิบปากจิบคอของเจ้มัน

เอาเถอะ รอดูพฤติกรรมอ้เจ้มันก่อนแล้วกันว่าจะไม่ส่องใคร
อย่างที่พูดจริงไหม เพื่อมันแค่อยากไปเที่ยวเฉย ๆ

“เออ ให้มันจริงละกัน ถ้าเห็นว่าทำตัวไม่เข้าตา คินนี่ต้องมีคนได้ลงไปนอนพื้นแน่ๆ”

“คะ ๆ ตกลงเอาเจ้ไปด้วยใช่ไหมคะ”

โดมรู้สึกว่าคุณดวงตาของเจ็ดปีเบล่งประกายสุดๆ แสบจะมีแสงวิ้ง ๆ ออกมา แถมพอเห็นโดมไม่ตอบก็เข้ามาเขย่าแขนออกด้อนงอแงไม่เลิกจนโดมต้องเออออรับปาก

อีเจ้ตีใจแทบกระโดด เขาเลยไล่มันไปกินมะกะโรนีให้หมดก่อน จากนั้นก็ส่งข้อความบอกเพื่อนว่าอีกชั่วโมงเจอกันที่ร้านประจำ

@N Club

โดมมาถึงคลับที่เขาอยู่กับเพื่อนเที่ยวกันเป็นประจำช่วงก่อนเขาจะมีแฟนก็ตอนเกือบเที่ยงคิน วิเวียน เจนนี่ และไฉ่มายมาจองโต๊ะไว้ก่อนแล้ว เขามาถึงทีหลังสุด เพราะตอนแรกไม่ได้กะว่าจะมา

ทันทีที่โดมก้าวเข้าไปในตัวร้าน หลากหลายสายตาก็มองตรงมายังร่างสูงโปร่งในลุคเสื้อเชิ้ตสีดำกับกางเกงสแล็กสีดำของเขาทันที

แม้ว่าเขาจะไม่ได้เซตผมจริงจั่งหรือแต่งหน้าเล็กน้อยแบบที่ผู้ชายสำอางยุคนี้ทำกัน ทว่าความเป็นคนหน้าตาดีโดยธรรมชาติทำให้สาว ๆ มากมายมองเขาอย่างสนใจ ก่อนที่พวกเขาจะต้องเบือนหน้าไปทางอื่นหรือทำสีหน้าเสียดายอย่างสุดแสนเมื่อเห็นโดมมีคนสวยควงแขนมาด้วยอย่างแสดงความเป็นเจ้าของ

เจ็ดปีมาในเสื้อครอปแขนกุดสีแดงทับด้วยเสื้อเบลเซอร์สีดำกับกางเกงยีนส์เข็มเอวสูง ไชร์ช่วงเอวขาว ๆ กับไลน์กล้ามเนื้อเซ็กซี่ให้เห็นพอประมาณ

เรื่องหนึ่งหน้านั้นไม่ต้องพูดถึง งานบล็อกรวดแน่น ปากสีชมพู

น้ำ ๆ แบบไอศกรีมเกาหลีสักต้องมา และด้วยความที่เจ็ดวิเป็นคนตาสวย
อยู่แล้ว แต่งเน้นตาขึ้นมาปั๊บ ใครสบตาก็ต้องใจละลาย

แต่ขอแค่ไปละลายไอศกรีม ๆ โดมหน่อย ไม่งั้นเขาจะต่อยมันให้
ตาหลุดเลย!

จะบอกว่าพวกเขาเพิ่งตีกันมายกหนึ่งก่อนออกด้วย เพราะ
อีเจ็มนจะไม่ใส่เสื้อทับ มันจะใส่แค่เสื้อครอบแขนกุดตัวสั้นเหมือน
เสื้อหม่ามั้นมาตัวเดียว ใครมันจะไปยอม!

อันที่จริงนี่เป็นชุดที่สามแล้วที่โดมให้อีเจ็มนเปลี่ยน ตอนแรก
ใส่เสื้อเชิ้ตลูกไม้มองทะลุไปเห็นข้างในหมด เขาไม่อนุญาติ เลยไป
เปลี่ยนเป็นเสื้อที่ข้างหน้าดูมิดชิดเรียบร้อย แต่ข้างหลังคือโชว์ทั้ง
แผ่นหลัง โดมโมโหจนแทบหน้ามืด สุดท้ายเลยเป็นเสื้อครอบตัวนี้
และต้อรองด้วยการบอกว่าใส่เสื้อทับอีกที โดมเลยยอมรามือ

เปื้อนมาก แรดจนคนเป็นแฟนอย่างเขาท้อ เสื้อผ้าอีเจ็มแต่ละ
ชุด โดยเฉพาะที่ดูเหมือนไม่มีอะไรนั่น โดมต้องคอยดูดี ๆ ตลอดว่า
มันจะแอบไปแหวกหรือไปขาดตรงไหนให้เขาตกใจแทบคว่ำยาตม
บ้าง

ไม่เคยหรอกที่จะได้สงบตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง มันจะต้องมีเรื่อง
ให้หยุ่มหัวกันเป็นระยะ

“ชุดหล่อมาแล้วหรือ!” วิเวียนส่งเสียงทักโดม ก่อนที่เธอจะ
วัดว้ายที่เห็นเจ็ดวิมาด้วย “กรี๊ด! เจ็มาด้วยหรือ”

อีเจ็มถือเป็นขวัญใจคนโปรดของเพื่อนสนิทผู้หญิงของเขา ทั้ง
เจนนีทั้งวิเวียนทำเล็บฟรีมาตลอดเพราะได้สิทธิพิเศษจากการเป็น
เพื่อนโดม นอกจากนี้อีเจ็มยังสอนแต่งหน้า สอนเลือกเครื่องสำอาง
สอนเลือกเสื้อผ้า และอีกมากมายที่เขาไม่มีวันเข้าใจพวกนั้น

ซึ่งเมื่อสาว ๆ (?) ไปเกาะกลุ่มรวมตัวกันเมาท์มอย เขาก็โดน
ไอ้มายลากไปยื่นข้างกาย ไอ้มายมองเจ็ดดวงหนึ่งก่อนจะยื่นหน้า
มากะชิบข้างหู

“นี่มึงถึงขนาดต้องเอาเมียมาเลยหรือ”

“ก็เจ็มน้อยากมาเที่ยว” โดมตอบปิด ๆ “ซงเหล่าให้กูแก้วชื”

“อ่า ได้ ๆ” มายหันไปซงเหล่าให้โดมเพราะเครื่องดื่มกับ
มิกเซอร์อยู่ใกล้มีอกว่าตรงที่โดมยืน ระหว่างนั้นก็มียเสียงหวีดแซว
ดังขึ้นไม่ไกล พอโดมหันไปมอง...

โน่น อีเจ๊แฟนเขาไปเออหวานเลื้อยอยู่กลางฟลอร์โธร์เซ็กส์
เรียกเสียงกรี๊ดเรียบบร้อยแล้ว โดมยกมือขึ้นคลึงขมับ เขาถึงกับหันไป
บอกไอ้มายด้วยน้ำเสียงทตห้อ

“มึง กูขอเข้ม ๆ”

“เข้ม ๆ เลยหรือมึง” ไอ้มายถามซ้ำ ๆ เพราะไม่คิดว่าโดมจะ
เอาจริงอย่างที่พูด

“เออ” โดมยืนยัน “กูพูดจริง”

“จัดไปเพื่อนโดม!”

มายออกแนวให้ท้ายเพื่อนมากกว่าจะขัดขวาง ก็นาน ๆ ที่ไอ้
โดมมันจะทำตัวจัดเต็มเอาเรื่องขนาดนี้ ในฐานะเพื่อนรัก เขาก็ต้อง
สนับสนุนอยู่แล้ว มันจำศีลมานานแล้วตั้งแต่มีแฟน คินนี่ต้องคิน
สภาพเสียกันซะหน่อย!

ไวก่ความคิด มายจัดการซงเหล่าให้โดมแบบวอดก้าผสม
โซดา โดยใส่โซดาแค่พอรูบกริบ

ถ้าเป็นพวกมิกเซอร์ กลุ่มเขาจะไม่ชอบผสมเหล้ากับน้ำอัดลม
สักเท่าไรๆ จึงเลือกโซดาเป็นหลัก ยกเว้นบางครั้งที่วิเวียนกับเจนนี

จะสั่งน้ำอัดลมมาเพิ่มนั่นเอง

“อะ เอาไป” มายส่งแก้วเหล้าให้เพื่อน ตามด้วยการหยิบแก้ว
เขามาชน

เคล้ง!

โดมชนแก้วกับมายเสร็จเขาก็ทิ้งตัวนั่งลงบนโซฟา พาดแขน
ไปบนขอบพนักพิง ตี๋มไปก็มองแฟนตัวเองเดินยั่วไปเรื่อยอย่าง
หงุดหงิด ก็เลยตี๋มรัว ๆ ทั้งหน้าหงิก ๆ ไม่ค่อยสนุกสักเท่าไร

มายเห็นแล้วก็นึกขำ เขาเดาได้ว่าไอ้โดมมาทรงหวงเมีย ก็เลย
แค้นมองมันแซว ๆ เท่านั้น หารู้ไม่ว่าคนที่ทเวิร์กอย่างมามันอยู่那儿
เป็น ‘ผิว’ ไม่ใช่เมียของเพื่อนตน

ส่วนดิ๋ว พอสนุกสนานได้อยู่สักพักก็กลับมาที่โต๊ะโดยไม่สนใจ
สายตากรุ่มกริมสนอกสนใจของผู้ชายมากหน้าหลายตาที่ลอบมอง
ตามมา

ก็แหม คนมันแซบยั่วบดอะเนอะ ผู้ชายก็ต้องชอบแหละ เป็น
เรื่องปกติ แต่พอดีเห็นสวย ๆ อย่างนี้ก็มิเมียเป็นตัวเป็นตน (?) เขา
เลยไม่คิดจะใส่ใจหรือมองกลับ ต่อให้ถูกทอดสะพานตาเป็นมัน
ขนาดไหนก็ตาม

พอเดินมาถึงโต๊ะ นัยน์ตาคู่สวยก็สอดสายมอหาน้องโดม
สุดที่รักทันที แต่กลับไม่เห็นแม้แต่เงา เจนนี่กับวิเวียนก็ไปชนแก้ว
กับหนุ่ม ๆ โต๊ะข้าง ๆ เหลือแต่มายที่นั่งกดโทรศัพท์เฝ้าโต๊ะอยู่ที่โซฟา
ดิ๋วเลยสะกิดถาม

“น้องมายคะ”

“ครับเจ้” มายเงยหน้าจากโทรศัพท์มามองแฟนเพื่อน บอก
ตามตรงว่าเห็นหน้าเจ้ดิ๋วในระยะไม่ไกลมากแบบนี้ใจโคตรสั้น คน

อะไรแม่งสวยยันขนตาเลย อิจฉาไอ้โดมจริง ๆ!

“น้องโดมของเจ้ไปไหนแล้วคะ” เจ็ดวิถามอย่างสงสัย

“เห็นมันบอกจะไปเข้าห้องน้ำแล้วจะไปซื้อบุหรี่ยะครับเจ้ เดินไปสุดทางฝั่งโน้นเลยครับ”

มายซึบออกทางเจ็ดวิ ซึ่งคนสวยก็มองตามก่อนจะหันมายิ้มขอบคุณแล้วเดินกริดกรายไปตามหาแฟน มายเลยกลับไปตี๋มเหล่าฝ้าใต๊ะระจนนั้นก็บิวเวียนกลับมาอย่างเหงาใจตามประสาคนที่ยังไม่มีใครเข้ามาจีบสักคน

ทางด้านโดม ที่เขาขอตัวออกมาเข้าห้องน้ำและซื้อบุหรี่ยั้น เป็นเพราะว่าไอ้มายซงเหล่าให้เขาเข้มเกินไป เขาดื่มน้ำไปสองสามแก้วถึงกับต้องป्लीกตัวออกมาเดินสูดอากาศ เหมือนใส่เหล่าทีละครั้งแล้วใส่ไซดาทีละสองฝาอย่างไ้ยั้งั้น

ขอเข้ม ๆ มันก็จัดซะเข้มเกิน แล้วเสือกบริการไม่ขาด โดมไม่เคยต้องขงเอง แก้วพร่องปั้บมันเต็มปั้บ เต็มให้แต่เหล่า ไซดาแทบไม่เต็ม ระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดโดมตอนนี้จึงน่าจะพอ ๆ กับการกระหน่ำเหล่าชอตไปสักเจ็ดแปดชอตได้

ไม่คอแข็งนี้พห้กลับคาใต๊ะไปแล้ว!

หลังจากได้บุหรี่ยี่ห้อที่ต้องการ โดมก็ไปเข้าห้องน้ำ พอทำธุระล้างมือเสร็จเรียบร้อย ตอนเดินออกมาเขาดันเซเพราะโลกหมุนนิดหน่อย ผู้ชายที่กำลังจะเดินเข้าห้องน้ำเลยช่วยคว้าตัวเขาไว้และประคองเขามาที่กำแพงข้างห้องน้ำก่อน

“ขอโทษครับ” โดมรีบเป็นฝ่ายขอโทษก่อน แก้มสองข้างแดงจัด ซึ่งฝ่ายที่ช่วยเขาไว้ก็ปล่อยตัวเขาให้ย็นตี ๆ ด้วยตัวเองอย่าง

สุภาพ

“ไม่เป็นไรครับ ว่าแต่ไหวไหมครับ เรียกเพื่อนมารับไหม”

ผู้ชายคนนั้นท่าทางเป็นห่วงโดมจริง ๆ โดมเลยส่ายหน้า ปฏิเสธอีกครั้งก่อนจะยิ้มให้ตามมารยาท

“ไม่เป็นไรครับ ผมไม่ได้เป็นอะไรมากจริง ๆ แค่มึนหัวหน่อย ๆ”

โดมไม่รู้ตัวว่าถึงเขาจะเป็นคนหน้าตาค่อนข้างหล่อ แต่มีจุดอ่อนที่รอยยิ้ม เพราะริมฝีปากสีเรื่อได้รูปตัดกับฟันขาวที่เล็กเรียงตัวเป็นระเบียบขับให้ใบหน้าของโดมดูละมุนตาน่ารักและเด็กลงกว่ายามที่เขาทำหน้าปกติ หน้าเหวี่ยงหรือหน้านิ่ง ๆ ราวกับเป็นคนละคน ซึ่งใครได้เห็นรอยยิ้มของโดมเข้าไปก็มักจะชะงักไปหลายวินาที ‘มาร์ท’ ก็เป็นหนึ่งในนั้น

“แล้วนี่มากับใครหรือครับ” มาร์ทตัดสินใจชวนคนตรงหน้าคุย เพราะถ้าเซนส์เขาไม่พลาด โดมก็น่าจะชอบผู้ชายเหมือนกับเขา มาร์ทเองก็เป็นหนุ่มหล่อชั้นเชิงแพรวพราวคนหนึ่ง เขาเลยคิดว่าตัวเองอาจมีลุ้นได้คอนแทกต์ติดต่อดอมอยู่บ้าง

“ก็มากับเพื่อนี่แหละครับ”

โดมคงจะหงุดหงิดปนเคือง ๆ อีเจ็ทน้อย ๆ ที่มันไม่สนใจเขา เขาเลยไม่ยอมบอกว่าเป็นเพื่อนแล้ว แฟนก็มาด้วยอีกคน เนื่องจากเขาก็ไม่คิดว่ามาร์ทจะพูดประโยคต่อมา

“ผมมาร์ทนะครับ ขอถามอะไรหน่อยได้ไหมครับ”

“อ้อ ครับ เรียกผมโดมก็ได้ แล้วคุณอยากถามอะไรหรือครับ”

โดมมองมาร์ท พวกเขาที่ยืนเยื้อง ๆ กันอยู่ตรงประตูทางเข้าห้องน้ำ ซึ่งไม่มีคนโผล่มาแถวนี้เลยในตอนนี้

“ไลน์คุณคืออะไรหรือครับ อยากรู้จัก”

“...!”

โดมอึ้งไปหลายวินาที เขาไม่คิดว่ามาร์ทจะมาแนวนี้ใส่เขา ยังไม่ทันที่โดมจะได้ตอบ ก็มีคนสะกิดไหล่มาร์ทเบาๆ มาร์ทเลยต้องหันไปมอง แล้วเขาก็เห็นผู้ชายหน้าสวยจัดแต่งตัวแฟชั่นจำคนหนึ่ง ยืนมองเขาอยู่ด้วยสายตาราบเรียบ

“หลีกไปหน่อยค่ะ”

“ครับ?” มาร์ททงนง เพราะเขาก็ไม่ได้ขวางประตูห้องน้ำไว้เสียหน่อย

ส่วนโดมเมื่อเห็นสีหน้าอึดใจอย่างตึงก็รีบเดินอ้อมตัวมาร์ทไปจับแขนอึดใจมันไว้ พร้อมทั้งดึงแขนจนอึดใจมันมองเขาตุ้ๆ แทน

“กลับโต๊ะกันเจ้”

โดมชวนอย่างทำเป็นไม่รับรู้ ดิวไม่มีท่าที่จะขยับ เขาเหลือบมองมาร์ทด้วยหางตา และสายตาเย็นเยือกของเขาก็ทำให้มาร์ทพูดไม่ออกไปชั่วคราว ทั้งยังร้อนๆ หนาวๆ อย่างบอกไม่ถูก โดมเลยกระตุกแขนคนรักอีกที

“ไปเร็วเจ้!”

เมื่อเห็นโดมยื่นกรามจะให้ไปให้ได้ คนพี่เลยแค่หันหน้ากลับมากาโอบเอวโดมพร้อมดึงมาชิดตัว เขากำลังจะเดินไปกับน้อง ทว่ามาร์ทยังอยากได้ไลน์โดมอยู่จึงรั้งไว้

“เดี๋ยวลสิครับ ผมยังไม่ได้ไลน์คุณโดมเลย”

โดมรู้สึกว่าการนี้ศรัทธาเขาซาบเพียงเพราะเจ็ดวันหยุดเดินรังสีดำทะมึนแผ่ออกจากตัวคนที่อย่างชัดเจนแบบเกิดขึ้นได้น้อยครั้ง โดมไม่อยากมีเรื่องจิงกะจะรีบตอบปฏิเสธ แต่แฟนเขาดันหันกลับ

ไปตอบแทนเขาเสียก่อน

“ไม่ให้ค่ะ”

“ผมถามโดมนะ ไม่ได้ถามคุณ” มาร์ทพูดเสียงกลั้วหัวเราะ นิด ๆ เพราะเข้าใจว่าดิวเป็นเพียงเพื่อนสาวที่หวงเพื่อน

“...!”

คำพูดเหมือนทำทนายโดยไม่รู้ตัวของมาร์ทเล่นเอาโดมกลืน น้ำลายอย่างยากลำบาก ยิ่งเห็นสีหน้าของดิวเฉยเมยจนไร้อารมณ์ ตรงข้ามกับแววตาที่ดูตื่นขึ้น โดมยิ่งคิดว่าถ้าเขาไม่รีบพาอึ้อออกไป ตอนนี้อาจมีปัญหาใหญ่ตามมาแน่

ซึ่งก็เอาเข้าเสียจริง ๆ เพราะดิวตอบมาร์ทไปตามตรงโดย ไม่ยอมให้โดมกระตุกแขนเสื้อห้ามปรามเหมือนเคย สองมือของโดม ถูกดิวที่รู้ทันยึดไว้แทบจะด้วยมือเดียว น้ำเสียงที่ดิวใช้ตอบมาร์ทนั้น ต่ำพรวด ไม่อ่อนหวานเหมือนปกติ

“ถามใครก็เหมือนกัน นี่มันเมียกูค่ะ! ใครจะยอมให้ค่ะ เข้าสี่ นักเนี่ย มีชีวิตอยู่มานานเกินไปเลยเปื้อหรือไงคะ หือ”

“...!”

มาร์ทโดนคำว่า ‘นี่เมียกู’ ทำให้ช็อก เขาเลยเบิกตากว้าง มองดิวสลับกับโดมด้วยความมึนงง โดมจึงใช้จังหวะนั้นปะหลោះ อึ้อให้กลับโต๊ะ เขาไม่ไหวนะถ้ามันมากกระที่บใครที่นี่เนี่ย ใครใช้ให้อึ้อเจ็มนเป็นแชมป์คาราเต้ระดับประเทศตอนอยู่มัธยมล่ะ รับรองว่า เรื่องเตะสูงนี้ถ้าไม่ชนักกีฬาด้วยกัน ใครจะไปชนะมัน!

แรงเตะอึ้อเจ็มนี่บอกเลย เตะควายตาย เกิดคุณมาร์ทก้านคอหัก ขึ้นมา โดมคงจะต้องเป็นหม้าย (?) เพราะอึ้อเจ็ไปได้ใช้ชีวิตสวย ๆ ของมันอยู่หลังตารางแน่นอน!

“แจ็กกลับโต๊ะเถอะคะ นะ ๆ” นานทีปีหนโดมจะลงทูนอ่อน คนที่ด้วยการพูดคะขาที่มาพร้อมน้ำเสียงขอร้อง ซึ่งทุกทีอีเจ็จะ ทำตัวเหลวใส่งุ่นวายแทบสิงร่างเขา ส่วนตอนนี้มันแค่มองเขานิ่ง ๆ ก่อนจะดึงให้ตามไปโดยไม่พูดอะไรอีก

มาร์ทมองตามคนทั้งคู่ไปอย่างตื่นตะลึง เขาสบถออกมาหนึ่ง คำอย่างไม่เข้าใจ

“อะไรวะ”

โดมกับดิวยอมไม่ได้ยินที่มาร์ทสบถเพราะตอนนั้นพวกเขาทั้ง ห่างมาแล้ว อีกอย่าง ต่างคนก็ต่างมีเรื่องอื่นให้คิดมากกว่าเรื่อง ของมาร์ท

ดิวกำลังหึ่ง หึ่งจนหน้ามืด เขาเลยไม่มีอารมณ์จะพูดอะไร ทั้งสิ้น

ส่วนโดมก็ขริมลงเพราะรู้สึกได้ว่างานจะเข้า ทั้งทีอีเจ็เป็นฝ่าย ลอยแพเขาแล้วไปสนุกอยู่คนเดียวเขาเลยงอนมัน แล้วทำไมตอนนี้ สถานการณ์ดันพลิกให้เขามีแนวโน้มว่าจะต้องเป็นคนง้อได้วะเนี่ย!

“เจ็โกรธโดมเหร่อ” เขาตัดลินใจดึงอีเจ็ให้หยุดคุยก่อนไปถึง โต๊ะ เขาไม่อยากจะให้ความโกรธกันของพวกเขาไปทำให้คนอื่นกร่อย

“เปล่า” ตอบมาคำเดียวแบบนิ่งมาก ไม่มีคะขา

ไม่โกรธเลย น่ารักกก

ส์ส!

คิดว่าเขาโง่มากหรือไง คนอย่างมันรู้สึกอะไรก็แสดงออกทาง สีหน้าหมดขนาดนี้เนี่ย

พีบ!

โดมดึงมือออกมาไม่ให้อีเจ็มันจับ เจ็มันเลยมองเขาด้วยสายตา

ตัดพ้อ ซึ่งเป็นตัดพ้อจริง ๆ แบบไม่ใช่ตัดพ้อต่อแหลอย่างที่ทำบ่อย ๆ โดมเห็นอย่างนั้นก็เลยบ่นมัน

“เจ้ไม่มีสิทธิ์มาโกรธโดมนะ เจ้ทิ้งโดมไปสนุกอยู่คนเดียวนี่”

“คุณก็เลยปล่อยให้มันมาจับเพื่อประชดพี่เหรออ” เสียงทุ้มลึก ยามไม่ทำตัดจริตของดิวงทำให้โดมใจสั่นเล็กน้อย

โลกนี้มันแปลกอย่างหนึ่ง ตรงที่บางทีคนหน้าสวย ๆ บางมุม ที่จริงจังก็หล่อได้สุด ๆ เลยเหมือนกัน อย่างเช่นแฟนเขาตอนนี้เง คิดที่ว่าตักันอยู่โดมเลยไม่มีอารมณ์ชื่นชมขนาดนั้น

“โดมไม่ได้ทำแบบนั้น โดมแค่หน้ามิด เขายืนอยู่เขาเลยช่วย ถ้าคุณมาร์ทเขาไม่ยืนอยู่ตรงนั้น โดมคงล้มหน้ากระแทกไปแล้ว ก็แฟนโดมมันไม่สนใจเง”

พอดิวงรู้ว่าน้องหน้ามิด สีหน้าเขาก็เปลี่ยนไป รีบเข้ามาดึงตัว โดมไปคุยใกล้ ๆ ไม่เหลือท่าทีคับข้องใจอย่างตอนแรก

“ทำไมถึงหน้ามิด ไม่สบายเหรออ ไม่สบายทำไมไม่บอก จะได้ไม่ต้องมา”

ดิวงจับแก้มคนน้อง ได้ปลายนิ้วเบา ๆ จนโดมหน้าร้อนกว่าเดิม อันที่จริงเขาไม่ได้ไม่สบาย แค่อึดมียะไปจนโลกหมุน แต่ปล่อยให้เจ้มันเข้าใจว่าเขาไม่สบายก็ดี มันจะได้ผ่อนปรนเรื่องที่มีนหิงเขา เมื่อกี้

“ก็ไม่ได้เป็นอะไรมากขนาดนั้น”

“โอเค” ดิวงตอบรับ แต่ก็ไม่วายวกกลับมาเรื่องที่เกี่ยวข้อง ๆ กันอยู่ได้อีก “งั้นหลังจากมันช่วย ทำไมไม่บอกมันว่ามีแฟนแล้ว”

คราวนี้โดมเหวอ ไม่คิดว่าอึดเจ้มันจะมีสกิล ‘วกกลับมาเรื่องเดิม’ ที่แข็งแกร่งเกินด้านขนาดนี้!

“...!”

“เธอขา ทำไมเงียบล่ะคะ หือ ไม่ได้บอกมันใช่ไหมคะ” เสียง อีเจ็คราวนี้หวานหูมาก แต่สายตาเหมือนจะกลืนโดมลงไปทั้งตัว เล่นเอาขนอ่อนทั้งร่างเขาลุกชัน

“ก็...” โดมอึกอ๊ก ลูกลึลูลน อีเจ็เห็นก็พยักหน้าช้า ๆ ยิ้ม ๆ

“คะ มีเรื่องต้องคุยกันหน่อยเนอะ”

ไม่รอให้โดมปฏิเสธ เจ็มันก็ลากเขากลับไปที่รถซึ่งอยู่ที่ลานจอดรถอย่างหน้าตาเฉย โดมขัดขืนก็สู้แรงอีเจ็มันไม่ได้ จนในที่สุด อีเจ็ก็ยัดเขาเข้าไปในเบาะหลังรถ เจ็ดวิจัดการล้อกรดและแคสตัรตรถไว้เพื่อเปิดแอร์เฉย ๆ ไม่ให้ร้อน ก่อนจะตามมาที่เบาะหลัง

“เจ็ เพื่อนมันรออยู่ในร้าน”

โดมขยับตัวไปที่ประตูรถ อยากจะเปิดออกแต่อีเจ็ก็รวบตัวเขาขึ้นไปนั่งหันข้างบนตักมัน มือใหญ่ที่เห็นเส้นเลือดบนหลังมือจาง ๆ วางลงบนต้นขาโดม ยึดให้อยู่บนตักเขาหนึ่ง ๆ ทว่าโดมไม่ยอมนิ่ง

“เจ็ ปล่อยโดมดิอะ!”

“คุณอย่าดึ้นได้ไหม” ดิวเปลี่ยนมาเป็นเสียงดู “นั่งนิ่ง ๆ ค่ะ ถ้าไม่นั่งนิ่ง ๆ ก็ไม่ต้องนั่งค่ะ พี่จะให้โยกแทน เอาสิ คุณดึ้นอีก”

พอเจอคำขู่ที่มาพร้อมกับสายตา ‘เอาจริง’ ไหนจะเสียงต่ำ พร่าเหมือนขยี้อยู่ในลำคอของอีเจ็ที่ตอนนี้เป็นสายดูไม่ใช่สายหวาน โดมก็เลยไม่อยากเสียง เพราะถ้าเจ็มันจะบอกให้เขาทำอะไร ต่อให้ โดมไม่อยากทำ มันก็หาวิธีให้เขาทำจนได้ เขาไม่อยากงัดข้อกับมัน

“ไม่ดึ้นแล้วหรอ หือ” พอเห็นเขานิ่ง พี่มันก็ถามมาแบบนั้น

“ไม่ดึ้นแล้ว” โดมตอบด้วยเสียงที่พยายามจะทำให้ดูสงบเสงี่ยม เจ็มตัว เพื่ออีเจ็มันจะเมตตาปล่อยเขาไปได้ ๆ สักครั้ง

“โอเค หันมาค่ะ”

เจ็ดนิ้วพูดต่อโดยที่สีหน้ายังเหมือนเดิมคือไม่เล่น โคมเลยต้องขยับตัวนั่งหันหน้าหาเจ็มน ก็คือคร่อมตักอยู่เต็ม ๆ ดิวไล่สายตามองตั้งแต่เสื้อเชิ้ตที่หลวมนิด ๆ ที่น้องสวมมาจนถึงช่วงขอบกางเกงที่คาดเข็มขัดหนังอยู่

“ถอดเข็มขัดค่ะ”

“เจ้...” โคมโอดครวญ “ให้ถอดทำไม”

“พี่ให้ถอดคุณก็ถอดสิ เร็วค่ะ” เจ็ดนิ้วยื่นคำเดิม โคมเลยต้องถอดเข็มขัดออก

ทุกทีโคมเป็นคนชอบถอดเข็มขัดโดยใช้มือเดียวเป็นหลัก ดังนั้นในสายตาดิว เวลาที่น้องรั้งเข็มขัดออกจากตัวเป็นอะไรที่เร้าใจและโคตรจะเซ็กซี่ เขาจึงแลบลิ้นเลียริมฝีปากตอมองเข็มขัดเส้นนั้นลากผ่านรอบตัวน้องจนหลุดออกมาทั้งเส้น จากนั้นน้องก็ส่งมันให้เขา ดิวรับมาถือไว้ เขาлубไปบนเส้นหนังเบา ๆ ก่อนจะพันมันไว้ที่มือตนเองและเอ่ยว่า

“เอาข้อมือมา”

“เจ้” โคมทำหน้าที่เหมือนจะร้องไห้ เนี่ย เขาถึงไม่ชอบให้เจ็มนHING

“เร็วค่ะ” ดิวยื่นกรานคำสั่ง นัยน์ตาแฝงเร้นไปด้วยความปรารถนาอย่างชัดเจน “เอาข้อมือคุณมา”

EP03

“แต่ว่า...”

“อยากดีกันไหม”

เจ็ดวิถามพร้อมกับเลิกคิ้ว ซึ่งโตมก็ต้องพยักหน้า ใครมันจะ
อยากทะเลาะกับอ๊อเจ๊ไปนาน ๆ ละ

ถึงเขาจะด่าจะบ่นอ๊อเจ๊ยังไง เขาก็รักของเขาเหมือนกันนะ...

“อ๊อ อยากดีคุณก็ทำตามทีพี่บอก”

โตมก็ตรึมฝิปากแน่น จำใจยื่นมือไปตรงหน้าเจ็ดวิ ให้มัน
ใช้เข็มขัดผูกข้อมือเขาไว้ตามใจชอบ จากนั้นก็คนพีก็เอาแขนเขาที่ถูก
มัดข้อมือไว้ไปคล้องคอตัวเอง กลายเป็นเหมือนโตมกำลังโอบคอ
อีกคนไว้โดยปริยาย

เด็กหนุ่มกลั้นหายใจ รู้สึกกลนลานนิด ๆ ตอนที่ตะขอกางเกง
ถูกปลดตามด้วยชิปที่ถูกถอดลง ดิวจัดการยกตัวคนน้องขึ้นเพื่อรั้ง
กางเกงสแล็กที่สวมอยู่ลงมาไว้ที่หัวเข่า ตอนนี้อนล่างของโตมจึง

มีแค่ชายเสื้อเชิ้ตสีดำปกปิดไว้แบบหมิ่นเหม่เท่านั้น

“เจ้า...โดมกลัวคนอื่นมาเห็น” เสียงของโดมสั้นอยู่หน่อยๆ เขากับอ๊อไม่เคยทำกันข้างนอกมาก่อนเลย ตอนนี้อะไรเลยลนลานไปหมด

สิ่งที่โดมกลัวไว้ว่าดีวจะกลัว เขาหลุบตามองสะโพกกลมกลิ้งที่ซ่อนอยู่ใต้ชายเสื้อเชิ้ตด้วยความมั่นใจ ก่อนจะใช้สองมือขยำก้อนลูกพีชนั้นตามใจชอบ

“ไม่มีใครเห็นหรอกค่า รถเจ็พพ์ิล์มทีบจะตายไป” อ๊อเจ็พพ์ุดกับโดมด้วยน้ำเสียงดัดจริตมาประโยคหนึ่ง เป็นสัญญาณให้รู้ว่าไม่โกรธเท่าตอนแรกแล้ว

“เจ้าจะทำอะไรโดมกันแน่”

“ทำไมคะ น้องโดมจะขัดขึ้นหรือ” ดีวเลิกเสื้อน้องขึ้นไปจนเห็นไลน์หน้าท้องเป็นเลขสิบเอ็ดกับหลุมสะดือลึกสวย ลำคอของเขาแห้งผากทันที อยากรจะเลียเด็กให้ร้องระงมเรียกชื่อเขาไม่หยุดปากจริง ๆ

“โดมจะบอกให้เจ็รับทำ เดียวคนมาเห็น” โดมดูไม่สงบจิตสงบใจในวันนี้เสียเลย “อีกอย่าง เรื่องที่เจ็ทิ้งโดมเจ็จะว่าไง เจ็จะไม่ยอมรับผิดชอบเลยหรือ”

เจ็ดีวมองหน้าเมียเด็กของเขาค้างอยู่หลายวินาที ก่อนจะหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นมาเข้าแอปธนาคาร

“จะเอาเท่าไรคะ”

โดมอารมณ์ดีขึ้นมาเล็กน้อย ทว่าก็ยังไม่แสดงออกทางสีหน้า “ก็เท่าที่เจ็อยากแสดงให้เห็นว่าเจ็ขอโทษโดมแค่นั้นอะ”

“ศูนย์สามตัว?” อ๊อเจ็มันถาม สีหน้าดูหยอกเข้ามาๆ ตรงกัน

ข้ามกับหน้าบึ้ง ๆ ของโดม

แม่งเอ๊ย หลักพันเองหรอ ไม่ต่างอะไรจากชื่อคุณโสเลยนะ
เนี่ย!

“รู้สึกผิดแค่นี้ก็เก็บโทรศัพท์ไปเลยไป”

“ศูนย์สี่ตัว?”

คราวนี้โดมชะงักไปเล็กน้อย เขารู้นิสัยอีเจ้ หลักหมื่นของนาง
ก็คงห้าหมื่นขึ้น ทว่าหลังจากเห็นสภาพตัวเองในตอนนี มีโอกาสสูง
มากที่จะเสร็จมันบนรถ ไหนจะยางอายุของเขาที่ต้องเสียไป ไหนจะ
เข็มขัดที่บาดข้อมือนิด ๆ ถึงจะบาดไม่เเยอะเพราะอีเจ้มันระวังแล้ว
ก็ตาม

ไม่สน เจ็บนิดเดียวก็นับเป็นความเสียหาย!

“เจ้ไม่รักโดมแล้วหรอ”

โดมถามกลับไปแค่นั้น อีเจ้มันก็ไม่พูดอะไรอีก จัดการกด ๆ
โทรศัพท์อยู่สักครู่ก็เก็บลงกระเป๋าทางเก่งไป ทีนี้โทรศัพท์โดมก็แจ้ง
เตือนขึ้นมาแทน เขาหยิบมาดูไม่ได้ เจ้มันเลยหยิบมาเปิดดูแจ้งเตือน
ให้

โดมเบิกตากว้างจนหน้าตาเหมือนจะถลนออกมาจากเบ้า

“สองแสน!”

“ค่ะ” อีเจ้มันตอบรับเสร็จก็โยนโทรศัพท์โดมไว้ส่ง ๆ ข้าง ๆ
เบาะ “เจ้เต็มทีกับน้องโดม น้องโดมต้องเต็มทีกับเจ้เหมือนกันน้า...”

เจ็ดขวี่ม้วนจนตาเรียว ๆ แทบจะเป็นรูปสระอิ

“เต็มทีกับเจ้ก็คือยังงี้อีกอะ นี้อยู่บนรถนะ ยังไม่เต็มทีอีก
หรอ” โดมแตกตันอย่างอดรนทนไม่ได้ ทว่าคำตอบของอีเจ้กับกิริยา
ที่ลากนิ้วไปตามหน้าท้องของเขาทำให้โดมเกร็งไปทั้งตัว

“เต็มทีของเจ้าคือเสียวท้องแค้ไหนน้องโดมก็ไม่ป่นคะ”

“เจ้า!” โดมเบรกรคนตรงหน้าด้วยเสียงดูๆ ซึ่งนอกจากอ็เอ้มันจะไม่แค้ที่เขาดูแล้ว มันยังเลิกคิ้วข้างหนึ่งอย่างทำทนายด้วย โดมกำลังจะด่าต่ออีกสักประโยคก็เจอคนใต้ร่างโยกเอวซ่าๆ ให้ร่างกายท่อนล่างของพวกเขาเบียดชิดกัน โดยเฉพาะส่วนที่ตื่นตัวง่ายที่สุด

โดมร้อนวูบในช่องท้อง เขาส่งเสียงครางเบาๆ อย่างลึมตัว และเจ็ดวก็ใช้จังหวะนั้นลากลิ้นเลียตามลำคอของเขาขึ้นมาจนถึงปลายคาง

“อ๊ะ...อ้อ”

และโดยที่โดมยังไม่ทันตั้งตัว ลิ้นซุกซนก็แทรกเข้ามาในโพรงปาก เกี้ยวกระหวัดลิ้นเขา รัตพันยิ่งกว้างพิชที่รัดเหยื่อเตรียมกลืนกิน บั้นท้ายกลมแดงถูกสองมือใหญ่บีบขยำไว้แน่นจนเนื้อนุ่มแทรกออกมาระหว่างก้านนิ้วเรียวยาว โดมรู้สึกได้ว่าลิ้นของคนพี่สำรวจจไปทั่วอู้งปากเขา ไม่ว่าจะเพดานหรือไรฟัน

เสียงบดเบียดริมฝีปากดั่งขึ้นท่ามกลางความเงิบ ดิวสอดมือเข้ามาได้เสื่อของโดม ลูบไล้ทั่วแผ่นอกตลอดจนบีบคลึงยอดอกสีอ่อน กระตุ้นเร้าให้โดมช่านสยิวตาม

โดมครางอ้อเพราะถูกจับอยู่ ยอดอกสีหวานเริ่มกลายเป็นสีกำยวนตาเพราะถูกนิ้วปิดป้ายสะกิดถี่ๆ จนชู้ชนตอบสนอง ตัวโดมกระตุกน้อยๆ เพราะนั่นเป็นส่วนที่ไวต่อสัมผัสเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว

“อ้อ..”

เอวคอดเริ่มบิดส่ายเมื่อมืออีกข้างของเจ็ดวสอดเข้าไปในอันเดอร์แวร์ รูดรั้งส่วนตื่นตัวที่คู้้นเคยและจับบ่อยจนชินชา ทว่าคนโดนจับไม่ได้รู้สึกชินไปด้วย เอวเพรียวสันเท็ม ยิ่งเมื่อดิวงจใจใช้

ปลายนิ้วชี้ส่วนปริมอารมณ์หนัก ๆ โคมถึงขั้นปลายเท้าจิกเกร็ง

“อ้า...”

เมื่อคนพิถอนริมฝีปากออก เขาก็แหงนหน้าคราง รับรู้ว่ามีมือใหญ่ที่อบอุ่นขยับรูตให้ช้า ๆ อาการต่อต้านตอนแรกก็หายไปเหมือนลืมหัด โคมเริ่มโยกเอวตอบสนองมือที่ขยับให้ ดันเอวสวนเข้าหา มือที่ขยับอยู่ไม่หยุดจนเจ็มนมองด้วยสายตาเห็นยิ่งกว่าเดิม

“พี่ชอบเอวคุณตอนนี้ที่สุดเลย โยกอีกค่ะ แรง ๆ”

เสื้อของโคมถูกถอดออกไปให้พ้นทาง ต่อมาใบหน้าสวย ๆ นั้นก็เริ่มชุกใช้ตามลาดไหล่ ต่ำลงไปจนถึงแผ่นอก รวบดูดยอดอก ชูชันเข้าโพรงปาก ดูดหนักจนชูช่อคาลิ้น เปียกและไปด้วยน้ำลาย โคมผวาเหือกแอนตามริมฝีปากอีกคนอย่างไร้ทางเลือก ร่างกายแอนไค้งสั้นเกร็ง

“อ๊ะ อ้า...เจ้า...โคมเสียว...”

“อยากเสียวกว่านี้ไหม”

เจ็มนมก่อนจะกดตัวโคมให้นอนลงกับเบาะรถ โคมหลับตามองเห็นศีรษะอีกคนเคลื่อนต่ำลงไปเรื่อย ๆ พอ ๆ กับที่ลากริมฝีปากไปตามเนื้อตัวของเขา เรียวขาของโคมถูกจับอ้าให้ใบหน้าของเจ็ดดิทรกลงไปได้

ดิทรวัตสายตามองน้อง เขากอดโคนขาเนียนไว้ รู้ว่าโคมหายใจแรงแค่ไหนจากแผ่นอกที่หอบสะท้าน ผิวเนียนจ๋าระเรือ่ไปทุกตารางนิ้ว ส่วนกลางกายเหยียดชันและเปียกชุ่ม กระตุกอย่างลามก

แค่เขาแลบลิ้นเลียส่วนหัวผ่าน ๆ น้องก็ดิ้นเร่า ๆ เหวแทบจะลอกจากเบาะรถ ดิวหัวเราะในลำคอ

“กดหัวเจ็กลงไปเลยสิ”

“อ้อ...เจ็จะบ้าเหวอ...” แก้มสองข้างของโดมแดงจัดไปหมด ดิวยังคงเลียเบา ๆ ลื่นหยาบระคายที่ปิดป้ายส่วนฉ่ำน้ำทำให้โดมแทบคลั่ง

“เร็วสิคุณ...เอาให้สุดคอกเลย”

พอพื้มันพูดจบก็ไม่รอให้โดมได้คิดอะไรอีก ริมฝีปากร้อนครอบครองลงมาแค่ส่วนหัวที่ชุ่มฉ่ำ ดูดเบา ๆ ย่ำ ๆ จนโดมทนไม่ไหว ต้องใช้มือกดศีรษะอึเจ็มันลงมาจริง ๆ

“อ้อ!” ดิวครางในลำคอเบา ๆ ด้วยความพึงพอใจ ความซ่าของทำให้เขาเปิดสวนคอได้ทันโดยไม่สลัก

“อ้อ!”

ความรู้สึกที่ถูกครอบครองด้วยปากทั้งหมดมันดีมาก โดมส่ายเร่า ๆ ไปทั้งตัวคล้ายจะหลอมละลายเสียให้ได้ เขาสะอื้นออกมาเบา ๆ เมื่อเจ็ดิรวูดส่วนนั้นให้เขาด้วยปาก ขอแค่หลังรักออกมา ก็จะดูดกลืนเหมือนหิวกระหายมาแรมปี บั้นเอวของโดมจึงเริ่มเคลื่อนไหวตามริมฝีปากของอึเจ็อย่างทนไม่ไหว

“อ้อ อ้อ ฮึก...”

โดมยกข้อมือที่มัดด้วยเข็มขัดขึ้นมาบังใบหน้าที่เต็มไปด้วยแรงอารมณ์ ทั้งมือทั้งเท้าหงิกงอไปหมด แรงขยับของดิวงแรงขึ้นเรื่อย ๆ บางจังหวะโดมรู้สึกเป็นส่วนนั้นของเขากระแทกลึกถึงลำคอคนพี

โดมแอนร่างขึ้น ความเสียวซ่าจโคมติรุนแรงแทบสิ้นสติ ริมฝีปากของเจ็ดิวงทั้งชิ้นทั้งอ่อนนุ่ม ทำให้เขาเกิดความรื่นรมย์อย่างรุนแรง เขาต่อต้านความหฤหรรษ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้ หน้าท้องหดเกร็งเป็นจังหวะ ผ่านไปครู่ใหญ่โดมก็ร้องระงม เขาทนไม่ไหวแล้วก็ปลด

ปล่อยคาริมฝีปากคนที่กำลังดูดีให้ ซึ่งนอกจากเจ็มนจะไม่ยอมคาย
ยังกลืนลงไปหมดหน้าตาเฉย

“แฮก...แฮก...”

“ไง ไหวไหมคะ หือ...คือตีนัก เข็ดยั้งคะ”

สิ่งที่อีเจ็มนทำให้โดมนี่กโมโห เขาเลยเอาแขนออกจากหน้า
หลบตามองคนพูดทั้งคิ้วขมวด

“ใครคือ โดมไม่ได้ดื้อเสียหน่อย”

“เหรอะคะ แน่ใจ?” หน้าอีเจ็มนิ่งมากเหมือนพร้อมทำโทษโดม
ให้แรงกว่านี้ทุกวินาที โดมเลยต้องถอยทัพก่อน

“อะไร” เขาแก้งทำหน้าไม่รู้เรื่องใส่

“หัดพูดประโยคนี้หน่อยคะ ‘มีพี่แล้วครับ’ พูดคะ”

สิ่งที่อีเจ็มนอยากให้โดมพูดทำให้โดมสุดจะอาย เขาเลยส่ายหน้า

“ไม่เอา”

“โดมอย่าดื้อกับเงินะคะ อยู่ในกำมือเงินนี่...”

ตอนพูดว่าอยู่ในกำมือ อีเจ็มนก็เสือกมาจับมารูดตรงที่เฟิง
สงบอารมณ์ไปเพื่อตอกย้ำว่าหมายถึงอะไรที่อยู่ในกำมือนั้น โดม
ถึงกับสะอื้นเบา ๆ ต่อต้านความเสียวและแรงใคร่ที่เกิดขึ้นไม่ได้

ที่สำคัญ อีเจ็มนรู้ดีด้วยว่าจะทำยังไงให้เขาเกิดความต้องการ

“อ้า...อื้อ”

“พูดมาเร็ว ๆ ค่ะ ไม่งั้นรถโยกสมใจแน่”

โอ๊ยแม่ง...สมใจใครกันแน่ เขาไม่ได้อยากให้รถโยกเสียหน่อย!

เออวะ พูดก็พูด ยังไงก็พูดให้อีเจ็มนฟังแค่คนเดียว ไม่มีคนอื่นเสีย
หน่อย

“มะ...อื้อ มีพี่แล้ว...อ้า...มีพี่แล้วครับ โดมมีพี่แล้ว อีก...”

โตมพุดไปก็ร้องไห้ออกมาเบา ๆ เพราะเจ็มนขยับมือระรัวไม่เลิก
แถมยังดูดเลียยอดดอกสองข้างของเขาไปด้วยจนเขาอ่อนระทวยไป
ทั้งตัว “เจ้...เจ้ โตมไม่ไหวแล้ว...”

“ไม่ไหวอะไรคะ หือ”

ดิวิหลบตาต่ำ ค่อย ๆ กदनิ้วแทรกเข้าไปลูบได้ปากทางเข้าที่
เหมือนจะบีบรัดคล้ายต้องการสิ่งเติมเต็ม เขากะแทกเด็กจนชิน
ทำไมจะไม่รู้ว่าเด็กมันชอบอะไร

เด็กมันก็ชอบจุก ๆ นะสิ

EP04

“เจ้...ยะ...อย่าแก้ง...”

โตมไม่อยากจะพูดออกไป เขารู้ว่าอีเจ้มันรู้ดีแกใจว่าไม่ไหว ของเขานั้นหมายความว่าอะไร มันแก้งทำเป็นไม่รู้เพื่อปิ่นป่วนเขานะสิ

“เจ้ไม่ได้แก้งคะ แค่อยากให้น้องโตมพูดตรงๆ”

ดิวงสังเกตเห็นเข็มขัดเริ่มครูดข้อมือน้องจนเป็นรอยแดงเวลาที่น้องเปลอชยับมือไปมาจนมันเสียดสีกัน เขาก็แกะมันออกเพราะไม่อยากให้โตมเจ็บเกินไป เข็มขัดเส้นนั้นจึงถูกทิ้งไว้ข้างๆ เบาะรถรวมกับกางเกงและอันเดอร์แวร์ของโตมที่เขาเป็นคนถอดทิ้งอย่างไม่ใส่ใจก่อนหน้านี้

“อีก...” โตมหายใจแรงขึ้นเมื่อข้อมือสองข้างถูกมือใหญ่ตึงไว้เหนือศีรษะ

“คบกับเจ้เจ้บอกว่าไงคะ บอกว่าอยากได้อะไรก็บอกใช้ไหมคะ

เจีจะทำให้ถูกใจ ตกกลงว่าไ้จะ อยากรได้ไ้อะไร”

โดมหงุดหงิดจนน้ำตารื้น อารมณ์คุกรุ่นจนกลับไปทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ไม่ได้ ก็เลยต้องยอมจำนนพุดสิ่งที่ไม่อยากพุดออกไปสักเท่าไร

“อยากโดนเจีเอา เอาโดมที”

“ได้เลยคะ จัดให้เดีวนี้เลย” อีเจียิ้มว่า “ไม่ใช่แค่ที่เดีวนี้ เจีจะเอาให้หลาย ๆ ทีจนหุบขาแทบไม่ไหวเลยคะ”

“เจี!” โดมขึ้นเสียงใส่คนรัก หน้าร้อนวาบ

เจีดูทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ในรถมีเจลอยู่ เจีมันเลยเอาออกมาใช้เพื่อเบิกทางไม่ให้เขาเจ็บเวลาใส่เข้ามา เจลเย็น ๆ ทำให้โดมสะดุ้งอยู่หลายครั้ง แต่ก็ยังไม่เสีวชานเท่านี้ที่ครูดขี้ควานลิกอยู่ข้างใน เจีดูทำให้เขาร้องครางไม่หยุดปาก ขณะเดีวกันก็ส่ายเอวรับอย่างเปลอตัว

ดิวชอบเวลาที่น้องทำตัวใจแตกอย่างนี้มากเป็นพิเศษ เพราะไม่ว่าโดมจะดูหล่อ มีเสน่ห์ หรือบุคลิกดีขนาดไหนในยามปกติ แต่เวลาโดนเขานัวเนีย น้องจะโคตรยั่วแ่และโคตรน่ากระแทก ต่อให้เด็กมันจะไม่รู้ว่าทำตัวแบบนี้มันอยู่ก็ตาม

“น้องโดมดูเดีวเจีเข้าไปสุดเลยนะคะ” อีเจีมันพุดประโยคหยาบโลนที่ทำให้โดมเสีวท้องน้อยยิ่งกว่าเดีม “ลามกแบบนี้ดีคะ เจีชอบ”

“เจีนั่นแหละ ลามก อ้อ!”

ดิวไม่ต่อล้อต่อเถียงกับเด็กอีก เขาใช้นัวขยับขยายจนโพรงอ่อนนุ่มผ่อนคลายได้ที่ แล้วจึงถอดเสี้อออก ทั้งยังจัดการปลดชิปกางเกง รังอันเดอร์แวร์ลง หยิบถุงยางอนามัยมาสวม แล้วค่อยขยับเข้าไปแทรกกระหว่างเรีวขาชาวโพลนสองข้าง

มือใหญ่จับเรียวกาโดมพาดบ่า จ่อความแข็งแกร่งก้าว ก่อนจะดัน
มันเข้าไปที่ละนิคกระทังกดเข้าไปจนสุด

สวบ!

“อ้า!”

บริเวณส่วนหัวที่ชนเข้ากับผนังด้านในทำให้โดมกระตุกอย่าง
แรง ก่อนจะปลดปล่อยออกมาจนเลอะไปถึงแผงอกตลอดจนหน้าท้อง
ของดิว

“ดีนะคะที่เจ็ดอดเสื้อ ไม่งั้นเป็อนของน้องโดมนี่แยเลย” อีเจี
ยังมีเวลามาปนเรื่องไร้สาระอยู่ โดมเลยตอบโต้ด้วยความร้อรน

“ใช้เรื่องที่จะมาพูดตอนนี้ใหม่ บอกให้รีบ ๆ ทำก็สิลา อิก...อยู่
นั่นแหละ เจ็เป็นอะไร!”

ดิวหัวเราะกับคำพูดน้อง “เจ็จะเป็นอะไร เจ็ก็เป็นคนซั๊กผ้าเ
คะ!”

“อ้ออ!” โดมส่งเสียงในลำคอด้วยความรำคาญใจ ถามว่าอีเจี
มันสำนึกใหม่ คำตอบคือไม่!

“เสื้อผ้าเจ็ส่วนใหญ่ซั๊กมือ นะคะ เจ็ก็ต้องระวังง”

“เจ็ จะเยก็เย เลิกบ่นดี...อ้า!”

พอโดมพูดจาตบตบออกให้เจ็มันทำเสียที เจ็มันก็ไม่พูดอะไร
อิก เลือกที่จะโยกสะโพกอย่างดูต้นตั้งแต่แรก ตัวโดมจึงไถลขึ้นลง
อยู่กับเบาะรถจนสั่นคลอนไปทั้งร่าง

“อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ อ้า!”

ในจังหวะนี้โดมไม่สามารถทำอะไรได้อีกนอกจากส่งเสียงไป
ตามจังหวะการโจนจ้วงเข้าออก ท่อนเนื้อร้อนลวกสอดเสียบช่อง
ทางขึ้นและครั้งแล้วครั้งเล่า กระแทกจนมิด ถอนออกเกือบสุด ซ้า

ยังจงใจให้ล้วงลิกกดย้ำถึงจุดเสียวข้างในของโดมทุกครั้ง

โดมรู้สึกอ่อนระหอยโรยแรง เขาซาหวนไปทั้งตัว สายตาที่เจ็ดมองเขาเต็มไปด้วยความหื่นกระหายเหมือนจะแผดเผาร่างเขาให้แหลก

จากที่ตอนแรกจับขาเขาพาดบนบ่า มือสองข้างของเจ็ดก็รวบข้อเท้าข้างหนึ่งของโดมมาไว้ตรงหน้า ใช้ลิ้นลากเลียดูดุนบริเวณฝ่าเท้าตลอดจนนิ้วเท้ากลมมนสะอาดสะอาดอ่าน

“อ้า...อ๊ะ อ้อ...” โดมเสียวจนสะอึกสะอื้น นิ้วเท้าหงิกงอ ทว่าเจ็ดมันก็ตามมาดูดจนเปียกน้ำลายไปหมด

คนที่ฝังใบหน้าลงกับฝ่าเท้าเรียวยาว เขาเป็นคนทำเล็บเท้าตลอดจนทำสปาเท้าให้ตัวเองตลอด มือก็เหมือนกัน เพราะเขาชอบทำเท้า แต่เล็บมือจะแค่ตัดให้สั้นกับทำสปาตามปกติ เนื่องจากโดมชอบปล่อยให้เล็บอยู่แบบธรรมชาติโดยไม่ตกแต่งอะไร

ดิเวียนทำเล็บมาทั้งเล็บมือเล็บเท้า ที่สำคัญถึงร้านเขาจะมีพนักงานมากมาย ก็ยากที่จะมีใครทำสวยเท่าดิเวได้ มันเหมือนเป็นพรสวรรค์ ทั้งการเลือกสี การเลือกลาย ไม่ว่าจะตกแต่งแบบไหนเล็บเจลหรือเล็บอะคริลิก ดิเวก็ทำได้อย่างชำนาญและสวยงาม

พักหลังนี้ดิเวยังทำเล็บให้ลูกค้าบางคนเอง ส่วนใหญ่เป็นลูกค้าประจำที่สนับสนุนร้านเขามาแต่แรก ทว่าก็แค่เล็บมือ เขาไม่ทำเล็บเท้าให้ใครมานานแล้ว นอกจากสมัยที่เพิ่งเปิดร้านใหม่ ๆ ต่อให้เป็นลูกค้าเก่า ดิเวก็ยื่นกรานทำให้แค่เล็บมือเท่านั้น

มีแค่โดมคนเดียวที่เขาทำให้ตลอดด้วยความเอ็นดูเอ็นใจนั่นเอง

“อ้า อ๊ะ...”

ร่างของโดมแฉ่นขึ้นจากเบาะรถเมื่อคนที่เริ่มควงเอวซ้ำ ๆ ขยับความไปทั่วแบบเดียวกับตอนใช้นิ้วให้ ทว่าความใหญ่โตที่แตกต่างก็ทำให้โดมจุก ขณะเดียวกันก็รู้สึกดีจนนัยน์ตาฉ่ำเอี่ยมเหม่อลอย คิดอะไรไม่ออก หัวสมองขาวโพลนไปหมด

“เป็นไงคะ หือ...ชอบไหม”

ขณะถามก็ขยับโยกเหนือร่างเล็กกว่าด้วยลีลาเร้าอารมณ์ บั่นเอวหนาพลั่วไหวไหลลื่นได้อย่างไม่น่าเชื่อ ดิวใช้มือหนึ่งเสยเส้นผมสีชมพูพาสเทลของตนขึ้นไป เขากัดริมฝีปาก ใช้มือหนึ่งรั้งเอว โดมเข้ามาหาระหว่างกระแทกสวน เสียงเนื้อกระทบเนื้อดังสนั่นไปทั้งห้องโดยสาร ร่างของทั้งคู่ฉ่ววาวไปด้วยเม็ดเหงื่อ

โดมคว่ำกอดแผ่นหลังคนรัก จิกมือลงไปอย่างแรง เขาเห็นเส้นเลือดที่ขึ้นเด่นชัดตามท่อนแขนตลอดจนหลังมือของดิว ริมฝีปากอุ่นขึ้นของดิวไหลจูบตามขมับเรื่อยลงมาถึงสันกรามของโดม จนกระทั่งแนบชิดกับเรียวปากเขาในที่สุด

คนที่สอดลิ้นเข้ามากระหวัดพันกับลิ้นโดม นิ้วเนี่ยคูดุนลิ้นเล็ก กวาดต้อนความหวานทั้งหมดมาเป็นของเขา ก่อนจะถอนจูบออกพร้อมกับบดสะโพกโยกถี่ ๆ

“ฮึ๊ก ฮือ...อ้า อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ...เจ็ช้ห่วย”

“น้องโดมจะเยอะมากเลยคะ ลื่นสุด ๆ อ่า...”

เสียงต่ำพราของอีเจ้ทำให้โดมมีอารมณ์ขึ้นอีก เด็กหนุ่มเสียวท้องจนเกร็งไปทั้งตัว ระหว่างที่โดนกระแทกจนตัวโยน เขาก็อดนึกย้อนถึงตอนที่เฟ็งจีบอีเจ้ใหม่ ๆ ไม่ได้...

ความสวยอีเจ้มันเป็นภัยจริง ๆ เขาไม่น่ามโนไปเองเลยว่าจะได้เป็นรุกในความสัมพันธ์เพราะมันสวย!

สองเดือนก่อนหน้านี้

“เลิกคลาสได้ค่ะ เจอกันชั่วโมงหน้านะคะนักศึกษา”

สิ้นเสียงของอาจารย์ประจำวิชา ทุกคนในกลุ่มของโดมก็ถอนหายใจเฮือกใหญ่

เนื่องจากวิชานี้อาจารย์ค่อนข้างดุและเข้มงวด ใครคุยกันหรือดูไม่ตั้งใจจนเกินไปมีโอกาสโดนไล่ออกไปจากห้องพร้อมเช็คขาดพวกเขาเลยเรียนกันตัวเกร็งไปหมด พอหมดชั่วโมงเสียทีก็ต้องรู้สึกโล่งเป็นธรรมดา

“เลิกเรียนแล้วไปกินไอติมกันไหม” ไอ้มายเอ่ยชวน

“เออ เอาดี วันนี้โคตรร้อนเลยอะ มีอะไรเย็น ๆ มากระแทกปากบ้างก็ดีเหมือนกัน” ประโยคอันแสนเถื่อนนี้ ดูไม่น่าเชื่อเลยจริง ๆ ว่าออกมาจากปากวิเวียน หนึ่งในสองสาวที่หน้าตาสวยไม่ใช่เล่น ๆ ประจำกลุ่ม

“หลังมีอกู๋ไหมวิเวียน” เจนนี่ ผู้หญิงในกลุ่มอีกคนแซวขึ้นมา ไอ้มายเลยหัวเราะก๊าก แน่นอนว่ามายมันเป็นผู้ชายเหมือนกับโดมและทุกคนในนี้ ‘โสดสนิท’

“เดี๋ยวไอ้มายจะโดนหลังมีอกู๋นี้แหละ” วิเวียนมองค้อนมายที่หัวเราะเสียงแหลม

“มึงจะไปกินไอติมกับไอ้มายก็ไป แต่วันนี้โดมต้องไปกับกูเท่านั้นค่า” อยู่ ๆ เจนนี่ก็วงแขนโดมเอาไว้แน่น เป็นการแสดงจุดยืนว่าไม่รับคำปฏิเสธจากโดมเด็ดขาด

“อะไร กินกันเองเหออ” ไอ้มายพูดสิ่งที่น่าขบขุ่นมา

“กินกันเองหึหึอะไรมึง” โดมแสดงท่าทีต่อต้านขึ้นมาก่อนใคร มันก็ไม่ใช่ว่าเจนนี่ไม่สวยนะ ยายนี้น่ารักมาก แต่เขาคบกันมาตั้งแต่

เด็ก รู้เช่นเห็นชาติกันหมด เลยไม่คิดจะกินกันเองแน่

“แหม โดม ไม่ต้องรีบผลักใส่ภูขนาดนั้นก็ได้อ่า ภูก็เลือกน้ำ”

เจนนีพูดจบก็ตีแขนโดมหนัก ๆ หนึ่งที่จันโดมสะดุ้ง

เฟียะ!

“โอ๊ย แรงควายวะ” โดมสบถอย่างไม่จริงจังนัก

“มึงจะให้ไอ้โดมไปไหนกับมึงวะ” มายถามด้วยความอยากรู้ เพราะปกติถ้าจะแยกตัวไปสองคน เจนนีจะไปกับวิเวียนซึ่งเป็น ผู้หญิงด้วยกันมากกว่า

“ไปทำเล็บ” เจนนีตอบพร้อมรอยยิ้มกริ่มกริ่ม

“ไปทำเล็บไม่ชวนวิเวียนวะ ภูไม่มีวันทำเล็บอยู่แล้วปะ” โดม งุนงง คราวนี้มายกับวิเวียนกึ่งตาม

“นั่นดี มึงชวนคนผิดปะเนี่ย” วิเวียนมองค้อนเจนนี “มีร้านทำ เล็บสวยเลยงก ไม่ยอมแบ่งปันหรือ!”

“ไม่ใช่ ๆ” เจนนีรีบปฏิเสธ “คืออย่างนี้นะเพื่อน ภูเพิ่งรู้ว่าซอย ถัดจากมหา'ลัยเราไปมีร้านทำเล็บที่โคตรดังอยู่ บล็อกเกอร์วิวกัน บ่อยมากกว่าสาวกเล็บเจลต้องไปโดนสักครั้ง เขามีโพรมิชั่น ภูเลย ต้องเอาไอ้โดมไป”

“หนึ่งแถมหนึ่งหรือ” มายทำหน้าง “งั้นก็ควรเอาวิเวียนไป ใหม”

“ก็ไม่ใช่อีกนั่นแหละ” เจนนีส่ายหน้า เพื่อนอีกสามคนเลยเริ่ม จะหงุดหงิดกับความลีลาค่อย ๆ เล่าของมันเต็มทน

“โพรมิชั่นอะไร แล้วทำไมต้องเป็นภู รีบพูดมา ไม่งั้นภูไม่ไป” โดมตัดบท

“โพรมิชั่นพิเศษประจำวันศุกร์ เฉพาะช่วงบ่ายสามถึงห้าโมง

เย็น แค่มิเพื่อนหล่อม้าด้วย ครั้งแรก ‘ทำฟรี’ ไปเลย! จำนวนจำกัด ด้วยนะ ก็เลยต้องพาไอ้โดมไปด้วยไง มันหล่อที่สุดแล้วในกลุ่มเรา”

“มองข้ามกูไปได้ไงวะเจนนี” ไอ้มายเสียผมขึ้นไปและพยายามจะแอกต์หล่อ

“กูว่าเจ็ดิวเขาไม่น่าจะชอบแบบมึงนะมาย อีกอย่าง คำว่า หล่อต้องให้คนอื่นมาบอกถึงจะการันตีได้ ไม่ใช่บอกตัวเอง” เจนนีมองมายด้วยสายตาเวทนาจนวิเวียนหัวเราะเยาะเสียงดัง ส่วนไอ้มายก็เหวอไปพักใหญ่

“เจ็ดิวคือใครวะ” โดมสนใจประโยคนั้นมากกว่า “นี่มึงไม่ได้จะหลอกกูไปขายแลกกับการทำเล็บฟรีใช่ไหม”

“มึงจะบ้าหรือ เจ้เขาแค่ชอบอาหารตาแหละ เขาเป็นเจ้าของร้าน Dwight Nails & Spa ที่กูจะไปทำเล็บนี่ไง”

“ก็คือกูแค่นี้กับมึง มึงก็จะได้สิทธิ์ทำฟรีถ้ามึงไปทัน?” โดมทวนอีกครั้งเพื่อความแน่ใจ “กูแค่นี้ไปรอใช่ไหม ไม่ได้ต้องทำเล็บกับมึง”

“ไม่ต้องค่า ไปกันเถอะ กูกลัวไปไม่ทันอะ” พุดจบเจนนีก็รีบคว้าข้อมือโดมแล้วหันไปบอกลาวิเวียนกับมาย “ไปก่อนนะพวกมึงไว้เจอกัน”

“เออ ๆ” วิเวียนตอบรับ ส่วนมายแค่ตะโกนไล่หลังมาอย่างไม่ยอมแพ้ในทำนองว่าเจนนีต้องเสียใจที่ไม่เลือกมัน เพราะมันหล่อกว่าโดม เจนนีกับโดมเลยแกล้งทำเป็นไม่ได้ยินเพื่อตัดปัญหาไป

@Dwight Nails & Spa

เจนนีเอารถไปจอดที่ลานจอดรถหลังร้านทำเล็บชื่อดังที่ว่า

เห็นว่าเป็นร้านที่มีสเปาด้วยลูกค้ำก็เลยแน่นตลอด ซึ่งดูจากความใหญ่โตของร้าน โดมก็ไม่แปลกใจว่าทำไมเจนนีถึงอยากมาทำ ร้านที่ตกแต่งสวยงามเชิญชวนลูกค้ำแบบนี้ น่าจะบริการดี ราคาก็คงไม่ใช่เล่น ๆ อีกเหมือนกัน

ความที่เจนนีกลัวจะไปไม่ทันจำนวนจำกัดที่ว่า เมื่อจอดรถได้ เธอเลยรีบลากโดมให้เดินเร็ว ๆ ไปยังประตูร้าน

ซึ่งวันนี้ก็นับเป็นโชคดีที่ร้านคนไม่แน่นเท่าไร เจนนีเลยทันได้เป็นคิวสุดท้ายที่ได้โพรมิชั่นทำฟรี เพราะเจ็ดวซึ่งเป็นเจ้าของร้าน และออกมาต้อนรับขอมรับว่าโดม ‘หล่อจริง’ ขณะที่เจ็ดวกำลังยืนคุยและหัวเราะกับเพื่อนสนิทเขาอยู่ โดมเองก็มีวดี้นตะลึงกับสิ่งที่เห็น เขามองร่างสูงเพรียวที่ยืนอยู่หลังเคาน์เตอร์ค้ำไว้แบบนี้ อย่าง ละสายตาไม่ได้...

ถ้ายกเว้นผู้หญิง เขาก็ไม่เคยเจอผู้ชายที่โหนสวยขนาดนี้มาก่อนเลย